

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Vincentii Brvni, Societatis Iesv, Meditationes, De
Præcipvis Mysteriis Vitæ & Passionis D. N. Iesv Christi**

Cum Veteris Testamenti Figuris, & Prophetijs, varijsque Documentis ex
quoque Euangelio depromptis, Nunc ex Italico in Latinum translata

Meditationes in Passionem Et Resvrrrectionem D. N. Iesv Christi

Bruno, Vincenzo

Coloniae Agr., 1599

VD16 ZV 2606

Meditatio 13. De captiuitate Christi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59870](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59870)

MEDITATIO
DECIMATERTIA.

DE CAPTIVITATE
Christi.
EVANGELIUM.

Matt. 26.

Marc. 14.

Luc. 22.

Ioan. 18.

VNC acceſſerunt,
& manus iniecerunt
in Ieſum, & tenuerunt
eum. Videntes autem
hi, qui cum ipſo erat,
quod futurum erat, dixerunt ei. Do-
mine ſi percutimus in gladio. Et ec-
ce vnus de circumſtantibus Simon
Petrus, habes gladium, eduxit eum.
& percussit ſeruum ſummi Sacer-
dotis, & abſcidit auriculam eius dex-
teram. Reſpondes autem Ieſus ait:
Sinete vſque huc, & cum tetigiſſet
auriculam eius ſanauit eam. Tum di-
xit Ieſus Petro. Mitte gladium tuum in
vaginam. Omnes enim qui accepe-
rint gladium gladio peribunt. Cali-

cem

cem quem dedit mihi Pater; non vis ut bibam illum? In illa hora dixit Iesus ad turbas, Principes sacerdotum, & Magistratus templi. Quasi ad latronem existis cum gladijs & fustibus comprehendere me, cum quotidie fuerim vobiscum in templo, non extendistis manum in me. Sed hæc est hora vestra & potestas tenebrarum. Tunc discipuli omnes, relicto eo fugerunt. Cohors autem & tribunus, & ministri Iudæorum ligantes comprehenderunt Iesum.

FIGURAE.

TRIA millia de tribu Iuda, venientes ad Samsonem dixerunt: Ligare te venimus, & tradere in manus Philistinorum: sicq; duobus ligatum funibus abduxerunt. *Judic. 15.*

PROPHETIÆ.

CIRCUMDEDERVNT me vituli multi, & auri pingues obsederunt me; aperuerunt super me os suum. sicut Leo rapiens & rugiens. *Psal. 21.*

F S Spiritus

- Thren. 4.* Spiritus oris nostri Christus Dominus
captus est in peccatis nostris.
- Ezech. 3.* Fili hominis dada sunt super te vin-
cula, & ligabunt te in eis.
- Zach. 13.* Percute pastorem, & dispergentur oves
gregis.
- Iob. 19.* Fratres meos longè fecisti à me, & ne-
ti mei quasi alieni recesserunt à me.
- Ibid.* Dereliquerunt me propinqui mei, &
qui me nouerant, obliti sunt mei.

CONSIDERATIONES.

1. Punctū. **C**ONSIDERA, quomodo turba
illa tartarea, inuadens Iesum truci
vultu, minacibus oculis, animo crudeli,
vndique illum cingant, & sceleratas in-
ijciant manus. Vide, vt Dominus ille,
quem in cælo circumstant, & colunt ex-
ercitus Angelorum, abdicans se quodā
modo tanto honore & gloria, patitur se
circumdari & capi ab hominibus nul-
lius præcij aut frugis. Atque id totum
facit amore nostri, vt nos eripiat mani-
bus hostium, qui nos cum præsentis pe-
riculo obsidione cinctos tenebant: vtq;
nos secum ad cælum aliquando perdu-
cat, vbi simul cum Angelis illi æternum
cultum & laudes exhibeamus.

Non passus est **C**ristus, vt à cupien-
tibus discipulis defenderetur: quin inter
ipsas

ipsas inimicorum manus, cum nō pos-
 sit benignitatis suæ obliuisci, sanat eo-
 rum vulnera, qui ad se trucidandum ve-
 nerant. At contrā hominibus illis bel-
 luas feritate, & saxa durissima duritate
 vincentibus, non sufficit ad resipiscen-
 tiam neque potentia Christi, quando
 vno verbo exanimes ad terram afflicti
 sunt: neque potuit illos emollire sua-
 uissima Christi caritas beneficia in eos
 conferentis, & bonum pro malo red-
 dentis: non denique affabilitas & dulce-
 do sermonis: sed his omnibus rebus
 magis ingrati, atque infesti euadebant.

Merito questus est Saluator, quod ad
 se tanquam ad latronem capiendum ve-
 nissent. Latronum est fugere, latebras
 quærere, alijs nocere, ijsque aliquid au-
 ferre: ipse verò non fugit, sed vltro se dat
 in manus illorum: nemini damnosus
 est, sed omnes infinitis ornauit benefi-
 cijs: nemini quicquam abstulit, qui ni-
 hil vnquam habuit proprium: quin po-
 tius in vsus & salutem aliorum, res suas
 omnes, doctrinam, gratiam, labores se-
 ipsum denique impendit.

Contra voluit verè tãquam latro ca-
 pi vinculisq; constringi, venerat enim vt
 furtum lueret à primo Parente in Para-
 diso commissum. Itaque voluit & ex

æquo cum Barraba latrone ligatus stare, & inter latrones crucifigi, & deniq; pro latronibus mori, soluens precio sanguinis, quæ non rapuerat: sicut ipse apud Prophetam inquit:

Isal. 68.

Quæ non rapueram, tunc exsoluebam.

Hac est hora vestra, & potestas tenebrarum. Considera quàm profundè se depresserit, ob nostram superbiam filius altissimi. Cùm enim Dominus esset Angelorum, non sufficit ei minorem se facere Angelis, & hominibus abiectorem, vt ipse per Prophetam inquit: *Vermis ego sum, & non homo*: sed etiã quod ad supplicia de se sumenda, potestati se Diabolicæ subiecit. Vbi vide quæso, veram illam mundi lucem, illum splendorem gloriæ, illum cui à Patre data est omnis potestas, in cælo & in terra, dari in potestatem, non modò hominum improborum, sed ipsius etiam principis tenebrarum. Datus est quidem & Iob vexandus Diabolo, sed cum eo, ne vitam illi tolleret. At tu bone IESV, sine vlla exceptione, traditus es tartaræ potestati, vt in famam ac vitam tuam omnem suam effunderet rabiem. Nobis peccatoribus; & millies mortem promeritis, molestias immittis, sed quasi ad mensurã, & cum misericordia: tibi innocenti

Iob. 2.

DE PASSIONE DOM. 117

innocenti supplicia & ignominias sumis nulla mensura, vel misericordia.

Hoc ergo modo cum captus tene-
retur IESVS, discipuli timoris magni-
tudine superati fugerunt, relicto magi-
stro optimo. At quanto dolore paulo
post completi sunt animi illorum, cum
ad se redeuntes agnouerunt, quàm tur-
piter in tantis periculis, à suo fidelissimo
Magistro & Domino deseruissent, quàm
tristes erant, quantùm lacrymarum fun-
debant, quàm dolenter querebantur de
doloris sui acerbitate! Ibant destituti, ut
oues errantes sine pastore, nunc huc,
nunc illuc, nec ipsi satis quò irent, scien-
tes, nonnunquam cum effuso fletu pe-
ctora manibus plangebant dicentes, Ô
Magister benignissime, Ô Pater dulcissi-
me, Ô Domine suauissime, qui tanto
nos amore aluisti, tanta sollicitudine
custodisti, tanto studio erudisti, quo-
modo fugimus à te vnico bono nostro,
refugio nostro, vita nostra? quomodo
te destituimus? Cur non ad mortem vs-
que, quod tam constanter promiseram-
us, te secuti sumus? Heu quàm sæpe
in pectoribus illorum exorta timoris &
amoris pugna, dubitarunt an redirent,
& de integro se Magistro adiungerent:
sed aliter visum erat diuinæ prouiden-

118 MEDITATIONES

tia, vt Scripturæ implerentur.

Considera quemadmodum patiatur Dominus, vt manus illæ diuinissimæ, quæ omnia crearunt, regunt, & seruant, ab ijs constringantur, qui ab ipso vitam & quicquid habent acceperunt. Vide quàm horrendis clamoribus homines diabolici, instar fame furentium luporum, mansuetissimum agnum inuadant, vt vndique simul omnes, alius hîc, alius alibi admordeant & dilanient. At ipse planè promptus omnia fert peccatorum nostrorum causa. Quàm crudeliter illum tractant, quàm indigna in illum maledicta congerunt, quantis ludibrijs & irrisionibus deducunt? Quæ lingua sufficiet explicare illa conuitia, illas exprobrationes, & pudenda cognomina, quæ aures Christi purissimæ tunc audire coactæ sunt? At modestia tamen gratiosissimi oris, & diuinissimorû oculorum serenitas, inter tot iniurias, tot scurrilitates, nunquam opprimi aut obscuro potuit.

COLLOQVIVM.

ROGABIS Christum D. N. per illam clementiam, qua curauit vultus inimici, perque illam mansuetudinem,

DE PASSIONE DOM. 119

nem, qua se ab hostibus crudeliter passus est ligari: vt & tuam animam caritatis vinculo sibi alliget, & sanet vulnera tuarum perturbationum & cupiditatum malarum: vt te perfectè coniuncto ipsi, & captiuas ducente vires sensusque animi in obsequium Maiestatis ipsius, nihil in te virium habeat neque Diabolus, neque mundus, neque caro, neque vlla huius vitæ aduersitas, quo te separent à dulci illius caritate.

DOCUMENTA.

1. **C**ONTRA inimicos nullis nisi precationis armis nobis vtendum est, & Christi exemplo bona pro malis reddenda, neq; id modo verbis, sed etiam re ipsa. Gladio temerarij iudicij nemo feriendus est, ne nos eodem tangamur, vt monet Euangelium, Nolite iudicare, & Matt. 7. non iudicabimini.

2. Quandoquidem Christus amore nostri volens libensq; se capiendum Iudæis tradidit: decet vt & nos vicissim amore illius, captiuemus omnes sensus nostros, in illius obsequium, oculos, non aspectando illicita: aures, noxia non audiendo: linguam, neq; de rebus ociosis, neq; de aliorum fama sinistrè loquen. b: manus, abstinento actionibus malis: cor, non admittendo
noxias

noxias cupiditates: mentem denique, cauendo noxias cogitationes.

3. Illi manus Christo ligant, qui non confidunt fore, ut Deus ipsis res necessarias procuret, aut illis in tentationibus & afflictionibus ~~em~~ ferat. Deinde, qui diuinis inspirationibus resistentes, non sinunt Deum ut ea in se efficiat qua desiderat. Tertio ingrati, qui gratia non cooperantur, atque ita se ea indignos reddunt. Item tepidi & negligentes, quia ociosam habent gratiam, nec illa utuntur. Denique, qui de se, ob gratiam acceptam, magnifice sentiunt, aut apud alios iactitant, non abscondendo occulta dona. Hi enim huius donis indigni fiunt.

4. Christus voluit ligari pro nobis, ut nos sibi alligaret vinculis caritatis. Laboremus ergo, ut ita nos illi firmiter caritate astringamus, ut nulla re facile separari possimus.

5. Fugiunt à Christo, qui pati cum Christo refugiunt: deserunt Christum, qui vel timore aliquo humano, vel tentatione Daemonis, & cupiditate effrenata victi, à iustitia & veritate deflectunt.

6. Discipuli Christum secuti sunt, usque ad passionis tempus: tum deinde reliquerunt. Sic parentes, amici, & huius mundi bona seruient tibi dum viuis; ubi ministri

nistri mortis te circumdederint, diffu-
gent omnes. Discamus ergo non collocare
spem in hominibus, aut rebus humanis,
sed in solo Deo, constantissimo & fidelissi-
mo amico.

7. Ij discipulis sunt similes, qui seruiunt
Christo tantisper, dum res bene fluunt:
neq; vlla molestia aut radio afficiuntur:
vbi verò tentatio exoritur, aut necesse est
commoditates & suam voluntatem re-
linquere, aut pati quicquam in obsequio
Christi, subito seretrahunt, & illum de-
stituunt.

MEDITATIO

DECIMAQVARTA.

DE CHRISTI AD ANNAM
deductione.

EVANGELIUM.

T adducunt I E S V M Ioan. 18.
ad Annam primùm.
Erat enim socer Cai-
phi, qui erat Ponti-
fex anni illius. Seque-
batur